

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Vlcere lobi multas plagas intelligi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Calsiani col-
lat. 2. cap. 17.
Vide S. Thō.
4 p. q. 114. 11.

S. Greg. Na-
zianz. orat. 1.

2. Cor. 6. 4.

III.

Iob. 2. 7.

tandem expugnari, quæ ad primum, vel secundum insultum fortissimè restiterunt. Vnde docet Cassianus, vnum & eundem dæmonem, & per diuitias ac prosperitatem, & per iumentorum filiorumque interitum, & denique per omnis generis morbos ad DEVM blasphemandum incitasse. Deinde aduertenda est audentatoris: nam, more versuti Ducis, nostris nos rebus, nostra carne, nostro corpore, nobis ipsis nos impugnat, nec melioribus vti potest aut armis, aut instrumentis. *Cum eo hoste*, inquit, Nazianzenus, *dimicandum habemus, qui nos internè oppugnat, ac nobismet ipsis (quo nihil miserius est) tamquam armis in perniciem nostram utens, peccati morte nos afficit.* Itaque cum Iob sanus esset, cum diues & felix, conatus est vtrique animum eius corporis voluptatibus & carnis blandimentis emollire. Sed quia expertus est, eum rebus prosperis non euertere, sed simplicem & rectum stare; cepit eum diuersis machinis quatere, & tormentis corporis doloribusque voluit illum ad impatientiam, ad iram, ad diuinæ prouidentie contemptum adigere. Ita & nos in vtramque partem agitat. Saturo corpore ad luxuriam prouocat; famescente ad gulam. Diuitijs allicit ad avaritiam, paupertate ad furandū; honoribus ad arrogantiam, ignominia & iniurijs ad desperationem. Qua de causa rectè monet Apostolus, *ut exhibeamus nos DEI seruos & ministros, per gloriam & ignobilitatem; per infamiam & bonam famam, à dextris, & à sinistris.*

Quoniam igitur felicitate nihil effecit satan, ærumnis & morbis Iobum impleuit, quæ quidem paucis verbis indicantur, quando dicitur: *Egressus igitur satan à facie Domini percussit Iob ulcere pessimo, à planta pedis, usque ad verticem eius*, sed paucis his verbis multa indicantur, quæ passim Iob alibi explicat; ex cuius querimonijs & dictis optimi peritissimique medici, multorum morborum causas, genera, differentias, symptomata colligunt. Vnde & de cacodæmonis malitia, & de Iobi patientia potest fieri coniectura. Enimuerò illis ipsis paucis verbis multa insinuantur. Tempore pestis, ab vno sæpe ulcere immensus dolor & exitium venit. Diabolo non satis fuit, quòd *ulcere pessimo*, sed etiam, quòd *à planta pedis usque ad verticem eius*, eum percussisset. Atque ut etiam remedij solatium ei deesset, & lectus, & linteamina, pannie

panniculique, quibus purulentum cruorem abstergeret, coactus est testa saniens radere sedens in sterquilinio. Vt maior esset dolor, velut vnguem in ulcere verteret, aspera testa, pro tenui strophio usus est. Quale, inquit Tertullianus, in illo viro feretrum (seu tromphæum) DEVS de diabolo extruxit? quale vexillum extulit? cum ille homo ad omnem acerbum nuntium nihil ex ore promeret, nisi DEO gratias? cum uxorem iam malis delassatam, & ad praua remedia suadentem execraretur? Quid? sanè ridebat DEVS, dissecabatur malus (satan) cum Iob immundam corporis sui redundantiam, magna equanimitate distringeret; cum erumpentes bestias inde in eosdem specus & pastus foraminose carnis ludendo reuocaret.

Hic rursus duas aduerto Stygij prædonis astutias. I. Cum ad Iobi cruces augendas oues, boues, camelos, seruos, liberos, & omnem substantiam eius sustulisset, reliquisse tamen illi uxorem pessimam; quæ cum eum solari, curareque deberet, tanquam Xantippe aliqua irridebat, ad iram impatientiamque prouocabat: vt non tantum haberet, quod pateretur, sed etiam viperam, à qua morderetur, & ad blasphemandum incitaretur. 2. Is, qui à planta pedis, vsque ad verticem eum percusserat, vnam ex omnibus membris linguam communi ulcere, & plaga exemptam seruauit, ne maledicendi instrumentum, à blasphemij cohiberetur, plaga percussum. Hinc ait ipse Iob: Derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Labia & linguam illi reliquit, vt vaginam & gladium is promptu haberet, si fieret furiosus. Sed in his omnibus, non peccauit Iob labijs suis. Duo autem sunt, quæ illi maximam patientiæ materiam in corpore suppeditauerunt; nimirum multitudo & magnitudo morborum. Vt enim carnifex peritus, ita satan varia atque exquisita tormenta excogitauit, quibus fortissimum virum, ad superos execrandos impelleret.

De multitudine ita loquitur Origenes: Nullum dereliquit supplicium, neque pœnam, neque dolorem, putredinem, vermes, offitium diuisionem, nervorum fatigationem, membrorum debilitationem, atque totius carnalis compaginis passionem, atque dolorem: jacere non poterat, sedere non valebat. Igitur singula membra Iobi singulis ac peculiaribus morbis infestata fuerunt. Quod insinuatur illis

Y y

verbis:

IV.

Iob. 19. 20.

Iob. 2. 10.

V.